

[Lilli Gyldenkilde]

for det er det ikke. Vi har haft samråd om dette, og vi har spurgt til det, og sandheden er, at det bliver på en lavere sats, end hvis man var gået fra et jobtilbud og over på efterløn. Det kan man i dag, hvis man er så heldig, at jobtilbudet ligger lige op til efterlønsperioden. Så det er desværre ikke rigtigt, at det er det samme som i dag. Det bliver på en lavere ydelse og en ydelse, som i dagens kroner er mindre end folkepensionisternes.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg er meget tilfreds med, at arbejdsministeren bekræftede mine angrebspunkter fra mit første indlæg, og selvfølgelig også glad for, at arbejdsministeren er opmærksom på de ting, hvor jeg kvitterede positivt.

På et enkelt punkt må jeg dog fastholde, at jeg er uforstående over for, at arbejdsministeren ikke vil acceptere Henning Gades indlæg i Berlingske Tidende. For det er jo korrekt, at hvis det er således, at man kun skal arbejde i 39 uger for at sikre sig en livsvarig forsørgelse, skal helt specielle forhold gøre sig gældende, hvilket jeg også understregede i mit første indlæg. Men jeg synes, det er væsentligt, at arbejdsministeren ikke fokuserer på de 39 uger. Jeg er i princippet ligeglad med, om det er 39 uger eller det er 2 år; jeg synes bare, at artiklen må give anledning til i hvert fald foruroligelse hos arbejdsministeren over, at vi har et system, hvor det forholder sig således. Om det så er 39 uger eller det dobbelte, synes jeg i og for sig er lige meget.

Derfor synes jeg, det er meget vanskeligt at forstå, når arbejdsministeren forsøger at argumentere for, at de stive strukturer, som er et af hovedproblemerne i vores arbejdsmarkedspolitik i dag, bliver nedbrudt med det forslag, som regeringen har til behandling her i dag. Disse stive strukturer bliver ikke nedbrudt, hvilket bekræftes af, at dette her i det hele taget kan lade sig gøre eller bare tilnærmelsesvis kan lade sig gøre.

Jeg må også lige knytte en bemærkning til det med a-kasserne og uddannelsesorloven: Det er da fuldstændig korrekt og rimeligt, at man har nogle fordele, hvis man er medlem af en eller anden forening eller sammenslutning. Men problemet her er jo, at alle skal betale, men at det kræves, at man er medlem af en

a-kasse, for at man kan få fuld valuta for pengene. Det er det urimelige. Derfor vil jeg fastholde det, jeg anførte i mit første indlæg: at det kan ikke være rigtigt, at man kun har brug for efteruddannelse, hvis man er medlem af en a-kasse.

Per Stig Møller (KF):

Det er jo en meget modig og stærk arbejdsminister, vi har!

Arbejdsministeren sagde: På trods af, at alle kloge mennesker siger, at ydelsesniveauet og dagpengelængden er forkerte, så fastholder vi dem. Arbejdsministeren siger faktisk som salig hr. Jens Busk: »Hvis det er fakta, så benægter a fakta.«

Kunne arbejdsministeren ikke overveje, om den måde, ydelsesniveauet er udformet på, og dagpengesystemets længde ikke hænger sammen med den store ledighed. Er det så ikke direkte umoralsk ikke at ville gøre noget ved det i forbindelse med disse reformer, således som Det Radikale Venstre sidste efterår sagde at det ville.

Det, alle siger, er, at det skaber mere beskæftigelse, hvis man ændrer disse ting, således som vi har ønsket det. Arbejdsministeren kan jo bare se på statistikken for EFTA-landene. EFTA-landene har ikke vores arbejdsløshed, for de har en anden ydelsesstruktur og en anden og kortere dagpengeperiode, end vi har. Eller er det simpelt hen god gammel klassisk socialdemokratisk politik, at hvis folk skal i beskæftigelse, skal det være på tilskud fra det offentlige? Skal vi alle sammen på en eller anden måde være offentligt ansatte? Hvis man ønsker at få folk i beskæftigelse, så fører regeringens halsstarrige politik altså ikke til det. Det siger alle eksperter, det siger alle kloge hoveder, det viser alle erfaringer fra de områder, hvor der er gennembrud i beskæftigelsen. Ministeren kan jo bare skele til USA, til Japan og til EFTA-landene.

Så fik jeg jo svar på det med de 60.000 uddannelsespladser, hvor jeg sagde, at det var der ikke nogen plan for og det var der ikke fundet penge til. Jeg fik det svar, at de 20.000 var fundet. Det er jeg enig i, det står i planen. Men så mangler der 40.000, så vidt jeg kan regne ud. Hvor skal de findes? Hvordan skal de finansieres? Hvem skal betale dem?